

HETTA ER EITT GOTT UPPLIVILSI

Tað eru bæði møður og synir samd um, nú Sunleif Hammer og Emil Petersen sum menningartarnaðir hava verið og eru í Ung í arbeiði hjá Tórshavnar kommunu

Leo Poulsen

Tær báðar, Fríðbjørg Hammer og Fía Petersen, eru ógvuliga fegnar um tann stuðul og uppbakking, sum synirnir báðir hava fingið í sambandi við Ung í arbeiði.

– At Sunleif hevur verið við í Ung í arbeiði hevur gjørt, at vit hava kent eina kollosala menning heima. Fyrsta dagin kom hann heim til eini tóm hús, og tað hevur hann ongantið torað áður, sigur Fríðbjørg Hammer.

Hon sigur, at Sunleif hevur verið glaður alla tíðina, hann var við í Ung í arbeiði.

– Hann hevur biðið um at vera einsamallur heima um morgunin, tá eg havi koyrt systkini í barnagarð, og tað var fyri líkasum at summa seg, áðrenn hann skuldi til arbeiðis,

sigur Fríðbjørg Hammer.

Sunleif var við tvær tær fyrstu vikurnar, og er tiskil liðugur nú, meðan Emil Petersen er við tær báðar seinnu vikurnar.

– Tað var ein nokkso drúgv tilgongd at fáa hetta í lag. Men leiðarin fyri tiltakinum, Petur Háberg, var við upp á tað beinanvegin, og hevur alla tíðina verið ein inspiratióin fyri okkum, eru Fríðbjørg Hammer og Fía Petersen samdar um.

Hinvegin eru tær eitt sindur vónsviknar av Almannaferkinum.

– Vit høvdu fleiri fundir, eisini við Almannaferkið, og hóast tey lótust áhugað so vísti tað seg, at tá til stykkis kom, høvdu tey skorið stuðulin niður úr einari helvt til ein fjórðing, sigur Fía Petersen.

Hetta steðgaði tó ikki tilgongdini, og tær báðar siga, at Petur Háberg

gjørði av at halda fram við áttakinum.

Pengarnir týdning

Teir báðir tannáringarnir eru menningartarnaðir. Sunleif Hammer gongur í Skúlanum á Trøðni, meðan Emil Petersen gongur í Eystur-skúlanum.

– Hóast teir báðir eru menningartarnaðir, lögdu vit stóran dent á, at teir sluppu at vera saman við hinum ungdómunum. Tað var eisini gjørt nógv burtur úr, at hini í arbeiðsbólkinum finga at vita, hvørjir teir báðir vóru, og eg má siga, at bæði gentur og dreingir tóku væl ímóti teimum, siga tær báðar, Fríðbjørg Hammer og Fía Petersen.

Tær eru báðar sera nøgdar við tað, sum teir báðir hava uppliva,

men eisini tað, sum tær hava uppliva heima.

– Nú er hetta fyrstu ferð, at menningartarna sleppa at vera saman við hinum ungdómunum, og tí var ilt hjá okkum at siga, hvussu nógv teir fóru at klára. Tí samdust vit um, at teir skuldu arbeiða hálvan dag. Tá so alt er yvirstaðið, fara vit at eftirmeta og finna fram til, hvat vit kunnu gera øðrvísi næsta ár, siga tær báðar.

Pengarnir, sum teir fáa fyri at vera við í Ung í arbeiði, hava ikki so nógv at siga fyri mammurnar, men teir eru kortini av stórum týdningi fyri teir báðar, Emil og Sunleif.

– Fyri okkum er tað meira tað, at teir kunnu verða við, serliga í tí sosiala, tí tað er har eg kenni, at teir fáa mest burtur úr, sigur Fríðbjørg Hammer.

Men fyri teir báðar ungu hava pengarnir alstóran týdning, og spurdir um, hvat pengarnir skuldu brúkast til, er Emil skjótur at svara:

– Eg skal keypa eini hús!

Letur upp móguleikar

Eftir nærri umhugsan helt hann tó, at tað kanska var eitt hugskot at keypa eina X-box í staðin. Og Sunleif var á somu leið.

– Eg haldi, at eg fari at keypa eina Playstation fyri pengarnar, sigur hann.

Spurdir um hvat teir hava gjørt, meðan teir hava verið við í Ung í arbeiði svara teir samsvarandi.

Mála, lúka ókrút, raka gras saman, tikið egg og naglar úr busskylum, siga Sunleif og Emil.

Teir halda báðir, at tað hevur

Ivaðist onga løtu

Tað sigur leiðarin fyri Ung í arbeiði í Tórshavnar kommunu, tá Fríðbjørg Hammer og Fía Petersen vendu sær til hansara

Leo Poulsen

Í seks ár hevur Petur Háberg verið leiðari fyri áttakinum, Ung í arbeiði.

– Tað hevði líka sum koyrt eftir sama skinnara, og hetta við at hava menningartarnað við í Ung í arbeiði var mær als ikki komið til hugs, sigur Petur Háberg.

Hann tók tí ímóti teimum báðum, Fríðbjørg Hammer og Fíu Petersen, við opnum ørmum.

– Eg helt beinanvegin, at tað var eitt frálíkt hugskot, sum avgjørt átti at roynast, sigur Petur Háberg.

Tey høvdu so fundar saman, og høvdu somuleiðis fund við Almannaferkið.

– Tey vístu stóran áhuga, men sýntust ikki at hava neyðugu orkuna. Eg segði tí við hesar báðar mammurnar, at tær bara skuldu

melda synir sínar til, og so máttu vit bara taka tað harfrá, sigur Petur Háberg.

Hann fór tí til sín arbeiðsgevara, sum er Tórshavnar kommuna, við einari kostnaðarætlan.

– Eg legði so tað á borðið, og teir vístu ógvuliga stóra vælvild, og játtaðu neyðugu upphæddina, sigur Petur Háberg.

Hann rósar eisini samstarvinum við Fríðbjørg Hammer og Fíu Petersen.

– Eg merkti beinanvegin, at hetta hevði nógv at siga fyri tær, og tí tók eg mær hesa uppgávuna nær, sigur Petur Háberg.

Aftur í næsta ár

Hetta var nakað heilt nýtt fyri Ung í arbeiði, tí honum vitandi, vóru menningartarnað ikki við í nøkrum bólki áður.

– Tað hevði nógv at siga fyri tær báðar, at tey menningartarnaðu

vóru við í teimum vanligu bólkunum, og ikki í serbólkum. Tað tóktist mær at vera eitt gott hugskot, so tað royndu vit, sum eitt royndarár, sigur Petur Háberg.

Hann sigur, at fólk yvirhøvur ikki geva sær far um, hvønn týdning tað hevur, at menningartarnað sleppa við í vanligu bólkarnar.

– Tað er serliga á sosiala økinum, at tað hevur stóran týdning, og tað merkti eg eisini væl á mammunum, sigur Petur Háberg.

Hann heldur, at talan hevur verið um eina sólskinssøgu við hesari royndini.

– Øll lata líka væl at, bæði eg sjálvur, Fríðbjørg Hammer, Fía Petersen og Jenny Kragesten. So tá hetta Ung í arbeiði er av, fara vit at eftirmeta árið í ár og leggja til rættis, hvussu Ung í arbeiði skal fara fram komandi ár, sigur Petur

Petur Háberg ivaðist onga løtu, tá Fríðbjørg Hammer og Fía Petersen vendu sær til hansara

Mynd: Sigmar Mørkøre